

[Justitsministeren.]

skal henvises til et særskilt Udvalg, og hvis der er noget Liv i Lovforslaget, vil dette Liv blive omhyggelig plejet og hæget der, men hvis Lovforslaget er dødfødt, vil der næppe blive pustet Liv i det. Det ærede Medlem kender vel nok det gamle Ord, der siger, at man fanger ikke gamle Spurve med Avner. Derfor kan det være — hvad der ikke har været ment med dette Lovforslag —, at det bliver Højre, det kommer til at gaa ud over.

Anden Næstformand (Ulrich): Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kristen Amby): Hvilket indre Liv der er i dette Forslag, er jo slet ikke afgørende for, om der kommer noget ud af det. Kun en eneste Ting er afgørende, det er Magten. Jeg indrømmer, at hvis de Herrer paa Regeringspartierne Bænke i det kommende Udvalg vil sætte sig til Sæde som Magtens Repræsentanter og sige, at der ikke skal komme noget ud af denne Sag, saa kommer der ikke noget ud af den. Det er ikke afgørende, hvilke Argumenter vi kan anføre for dette Lovforslag. De Argumenter, vi har anført om, at det var rimeligt i et demokratisk Samfund at prøve, om Retsbevidstheden er i Overensstemmelse med den gældende Ret, har Repræsentanterne for Magten slet ikke været inde paa; og naar man ikke her i Salen, altsaa i Offentlighedens Lys, vil ind paa disse Argumenter, saa vil man saamænd heller ikke bøje sig for dem i noget Udvalg.

Men jeg skal intet have imod, at Lovforslaget sendes i Udvalg, naturligvis under den Forudsætning — den maa i hvert Fald formelt fastholdes —, at man vil behandle Forslaget reelt i Udvalget, at man vil se at faa det frem til anden Behandling og dermed til Afstemning her i Salen, inden Rigsdagen hjemsendes, saa at det altsaa ikke bare bliver syltet; under denne Forudsætning finder jeg det rimeligt — maaske ogsaa af Hensyn til, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein har fremført angaaende visse formelle Fejl i Lovforslaget, som nok kunde rettes — at sende det til Udvalg. Men hvis man gaar til Udvalgsbehandlingen under den Forudsætning, med hvilken den højtærede Justitsminister tilsyneladende gaar til den, at der sylter man Forslaget, der kvæler man det Liv, som Justitsministeren godt ved Lovforslaget i sig selv indeholder, kvæler det, fordi man har Magten, saa er der ikke megen Mening i Udvalgsbehandlingen.

Justitsministeren (Zahle): Jeg ønsker ikke, at dette Lovforslag skal kvæles i et Udvalg. Jeg ønsker, at den lille Livsspire, der maaske er i det, skal hægges om og plejes, at vi skal se at faa den til at vokse og gro rigtigt, saaledes at der ud af det virkelig kan komme det, at vi faar Folkeafstemning efter faste Regler indført her i Landet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Jeg synes, at der i høj Grad er Grund til at tage Udvalgsbehandling om denne Sag. Jeg har her stillet forskellige Spørgsmaal til Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Han har ikke svaret paa eet af dem, han er overhovedet ikke gaaet ind i nogen som helst Realitetsdebat, han bevæger sig i en stor Kreds uden om det Centrum, vi egentlig skulde fastholde her, han er saa bange for det logiske Argument som Fanden for Bibelen. Nej, jeg foreslaar, at vi faar Lovforslaget i Udvalg; naar vi sidder 15 Mand sammen og behandler det, saa kunde det være, at vi kunde presse et Par Draaber Honning ud af det ærede Medlem, det kunde dog være, vi kunde finde en Linie. Men jeg er klar over, at det vil være haabløst at stille flere Spørgsmaal, thi der kommer ingen saglig Debat med det ærede Medlem her i Salen.

Til det ærede Medlem Hr. Thomsen, der ønskede Dødsstraf indført for at faa Besparinger, vil jeg sige, at der er een Ting, som er givet, hvis Dødsstraffen indføres, og det er den, at vi faar en Stilling som Bøddel oprettet paa Normeringsloven, men om vi saa overhovedet faar nogen Henrettelse, er mere end tvivlsomt.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen sagde, at der i Sovjetunionen kun var Dødsstraf for statsfarlige Forbrydelser. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem har ikke kunnet afvise de to Dekreter, som jeg to Gange tidligere har nævnt.

Det ærede Medlem siger, at der ingen Socialdemokrater er i Sovjetunionen. Det har sin gode Aarsag deri, at de, der fandtes, er fredløse, de lever uden for Landets Grænser, og de, der har været saa frimodige at fremsætte en fra Statsregeringens afvigende Opfattelse, saasom Trotzki, er forvist. Og hver Gang nogen vover at fremsætte en saadan Opfattelse derovre, træder Enhedsfronttaktikken straks i Kraft i Form af Skydning af den paagældende. Saa det